

skega društva, kateremu je naloga, da skrbi za pomoč bolnim trgovskim pripomočnikom. Predsednik gosp. Jožef Pleiweis je s prijaznim ogovorom, v katerem je pohvalil marljivo delovanje odborovo in tajnikovo in razložil dobri stan društva, začel zbor, kterege je tudi mestni župan gosp. dr. Costa počastil s svojo pričujočnostjo. Predsednik je tudi njemu izrekel spodobno zahvalo, rekoč, da tehtno moralično moč dobi društvo, ako stoji pod zavetnikom tako veljavnim in za vse dobro mesta tako zavzetim. Z govora predsednikovega smo povzeli, da društvo šteje zdaj 220 pravih in 10 častnih udov, — da se je lansko leto pomnožilo premoženje za 973 gld. 55 kr. in da cela družtina lastnina iz naša zdaj 20.830 gold. Povdarjal je za društvo vès navdušeni predsednik lepo slogo in edinstvo, katero vlada v družbi, in to se je res tudi videlo pri vseh današnjih obravnavah. Tako je pravo, kajti sloga jači, nesloga tlači. Vsi prejšnji odborniki so bili skor enoglasno vnovič voljeni, le g. Degen je stopil na mesto prednika, ki je Ljubljano zapustil. Milo je bilo tudi slišati, kako srčno sta se dva uda zahvalila za dobro oskrbovanje, ko sta bolna ležala v družbini bolnišnici. — Po večletni navadi je bilo tudi letos sklenjeno, da se sedanji pustni čas napravi ples na korist družbeni blagajnici; kje, kako in kadaj, to odločiti se je prepustilo vodstvu. Prpričani smo, da se ne bo z vnanjim lišpom po nepotrebnem denar trosil, ker ne potrata, ampak podpora bolnih je cilj in konec milodarne veselice. — Naposled še to opombico: Ker premoženje družbino še ni tako veliko, da bi se dajale stanovitne penzije udom, naj se saj od leta do leta dá nekoliko podpore takim udom, ki zavoljo dokazane bolehnosti so morali iz službe stopiti, revno životarijo in se vsaki dan z boleznijo borujejo, če tudi zdravnika ne nadležujejo, ker jim nima gotovega zdravila dati. Naj sl. vodstvo to prevdari in po potrebi sodi, ne pa po goli črki pravil. Kjer je taka bolehnost, ondi je pomoči treba, da je družba res pomočnica.

— Današnji „Oglasnik“ razpisuje darilo z 200 gold. za najboljšo slovensko knjigo, ktera obsega vse, kar kranjski župani in odborniki potrebujejo.

— Gosp. Boskovič, véliki inšpektor dunajske zavarovalnice Gresham, o kateri danes naš list več govori, pride te dni zarad nekterih večih opravkov v Ljubljano.

Radostni smo izvedeli, da naš visokocenjeni roják g. M. Cigale na Dunaji je povišan v c. kr. ministerkega tajnika.

— (Občni zbor „Južnega Sokola“ in veselica njegova.) V letni občni zbor 29. decembra l. l. zbralo se je blizo 100 družbenikov. Načelnik gosp. dr. Costa nagovoril je zbor in oznanil mu ob enem veselo novico, da dragi naši sosedje Hrvatje hočejo Slovence obiskati na binškošne praznike. Da je bila ta novica z veliko radostjo sprejeta, lahko si misli vsak. Iz sporočil tajnikovih in blagajnikovih pozvedili smo, da ima društvo sedaj 190 udov in nad 700 gold. premoženja. Potem so se enoglasno volili za častne ude „Sokola“ izmed Hrvatov: prevzvišeni vladika Strossmajer, g. Krešič, predsednik pevskega društva „Kolo“, dr. Šuhaj, podpredsednik sabora in Ivan Kukuljevič, véliki župan zagrebški; izmed Čehov pa volila sta se pražka Sokola dr. Miroslav Tyrž in Czerny. — Stari odbor bil je po aklamaciji zopet voljen. — Po dovršenem zborovanji je bil navadni večerni shod pri Virantu, kateremu je bil g. Tisen izyrsten ravnatelj. — Zadnji večer leta pa je „Južni Sokol“, združen s čitalničnim pevskim zborom, v čitalnični dvorani po vsakoletni navadi napravil ve-

selico. Množice je toliko bilo, da vsi prostori so bili prepolni. Program je bil tako izvrstno sestavljen iz čisto novih toček, pa se je tudi tako dobro izvršil, da si lahko trpel gnječo in vročino. Pela sta se dva zbora „Hrvaška domovina“ in „Na gorah“ Tovačovskega; posebno pri zadnjem ni bilo slava- in dobro-klicev predkonca, dokler se ni ponovil in je tudi g. Valenta, začasni pevovodja, prejel zasluženo zahvalo. Gosp. Fr. Vidic se je v dveh samospevih s krasnim svojim glasom odlikoval, v čveterospevih pa se je marljivi kvartet priljubljene pesmi „Rožmarin“ in „Veselje“ tako izvrstno skazal, da bila je pohvala enoglasna in res zaslužena. Prejšnjemu pevovodju Fabianu, ki vodi ta čveterospev, gré za njegov trud javno priznanje. Spevoigra „Sodba“ ali „dva kmeta“ in „Kukavica“, sestavljena od Šeferja in v slovensko prestavljena po Levcu izvrševala se je vrlo dobro, in posebno je „sodnik“ skazal se pravega umetnika v petju in igri. V dramatičnih izkazkih „Tresličnik“ in „Snubači“ pokazala sta naša dva komikarja gospoda Drašler in Kobler zopet nenavadni talent; še posebno pa se je odlikoval g. Drašler. V „Petelinček-u“, peterospevu, hvalili smo nadepolnega humorističnega skladatelja Heidrich-a, in radovali se nad lepimi glasovi okusno našemljenih pevcev; v deklamaciji, katero je govoril g. Noli, občudovali pa smo tretjega komikarja v vrsti gori imenovanih. — Na klavirju spremljevala je petje gospodičina Hohnova Melanija, pri kateri je očiten umetniški njen napredek. Bogato obdarjena loterija je bila okusno vredjena. — Če tudi smo slišali toliko lepih reči ta večer, je vendar končni tableau, ki ga je sestavil g. Drašler, presešel še vse drugo. Predstavljalo se je v prvi grupi staro leto sredi štirih letnih časov. Ko zagrinjalo pade, in g. Drašler govori voščilo za novo leto, odpre se drugi prizor, in prikaže se lepo mlado leto tudi v sredi štirih letnih časov. A sedaj je prešinila vse nazoče sladka zavest, da smo se odkrižali nesrečnega starega leta in nastopili novo, — Bog daj bolje!

— Šilerjeva trilogija „Valenštajn“ poslovenjena po Cegnarju, po ktereji so tudi „Novice“ že enkrat popraševale, zakaj je ni dobiti na prodaj v Ljubljani, dobiva se pri knjigarju Lerherju po gotovo nizkej ceni: 1 fl. 50 kr. To naznanjamo vsem domoljubom, kateri še nimajo izvrstnega tega dela slovenske literature. Naj si ga omisli vsak, kdor le more.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Novo leto nam je iz Dunaja vsulo mnogo prevažnih novic, med katerimi nova rekrutna postava, oklic volitev za deželne zборе in finančna postava (to je prevdarek državnih dohodkov in stroškov) za leto 1867. zvonec nosijo. O obéh prvih govore današnje „Novice“ na drugem mestu; tu imamo tedaj le govoriti o denarstvenih zadevah. Gospod finančni minister računi državne dohodke letošnjega leta na 407 milijonov in 297.090 gold., stroške pa na 433 milijone in 896.000 gold. Zmanjkalo bi po takem konec leta 26 milijonov in 599.000 gold. To primanjakavo, kakor tudi tistih 51 milijonov in 34.000 gold., ki jih je treba, da se poplačajo še nekteri stroški 1866. leta, misli poravnati s tistimi 79 milijoni in 495.000 gold., ki jih dobi še iz lani na pósodo vzetege denarja. Po takem tedaj misli, da mu na koncu 1867. leta čez vse stroške ostane gotovine 1 milijon in 862.000 gld. Vesel je ta proračun, — ali važno vprašanje je: ali bode tudi res priteklo v državno kaso vse to, kar šteje med dohodke, in ali naj bodo stroški preseglj proračuna?